

**ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ
ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΕΥΘΥΜΙΟΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑ**

Ποίημα Κωνσταντίνου Κογεράκη τοῦ Κρητός

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἰερέως, τὸ Κύριε,
εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ Θεὸς Κύριος, ὡς
συνήθως, καὶ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς εὐθυμίας ὁ φερώνυμος, πάτερ, τῆς ἐν
Χριστῷ με εὐθυμίας δοχεῖον, ἀνάδειξον ταῖς
θείαις σου Εὐθύμιε εὐχαῖς, ἵνα εὐγνωμόνως
σε, ἐν ψαλμοῖς μεγαλύνω καὶ εὐσήμῳ στόματι
ἀνακράζω τοιαῦτα· χαίροις Ὁσίῳν κλέος τὸ
λαμπρὸν καὶ μοναζόντων σεπτὸν ἀκροθίνιον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας
σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσατο ἐκ τοσούτων
κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν
ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων
δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ
ἀκροστιχίς·
ἐν τοῖς Θεοτοκίοις καὶ τῇ θ' ᾠδῇ
«Κωνσταντίνου».

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Εὐθύμιε πάτερ ἀγγελικῶς, βιώσας ἐν κόσμῳ,
θείων ἔτυχες δωρεῶν, καὶ δόξης ἡξίωσαι
ἀφράστου, ἐν οὐρανοῖς σὺν Ὁσίῳν τοῖς
τάγμασι.

Τρωθεὶς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Ἰησοῦ, ἡγήσω τὰ πάντα
ὄναρ Ὅσιε καὶ σκιάν, διὸ τῆς αὐτῶν πάτερ
μερίμνης, ταῖς σαῖς πρεσβεαῖς τοὺς παῖδάς
σου λύτρωσαι.

Φωνῇ ὑπακούσας τῇ θεϊκῇ, καλῶς ἐπορεύθης
τὴν εὐθειαν πάτερ ὁδόν, ἣν δίδου κάμοι καλῶς
βαδίζειν σαῖς ἱκεσίαις τρισμάκαρ Εὐθύμιε.

Θεοτοκίον.

Κινδύνους χειμάζομαι χαλεποῖς καὶ θλίψις με
ἔχει Παντευλόγητε Μαριάμ, σὺ δ' ἡ γηγενῶν
παραμυθία, τὸν σὸν οἰκέτην καλῶς
παραμύθησον.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ὅσιε Εὐθύμιε, τῶν λογισμῶν τῶν θλιβόντων
με, ἀπάλλαξον θείαις σου πρεσβεαῖς, πρὸς
Χριστὸν ὃν ἐδόξασας.

Δίδου μοι ταπείνωσιν, δίδου μοι πάτερ
κατάνυξιν, δίδου σωτηρίαν μοι τὸν πόθον, σαῖς
λιταῖς, ὦ Εὐθύμιε.

Φρόνημα τὸ ἄστατον, ἐκ τῆς ψυχῆς μου
ἐκρίζωσον εὐχῶν σου ἀγίων τῇ ἀξίῃ, θεοφόρε
Εὐθύμιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Μητὲρ Πανάμωμε, τὸν κεκλεισμένον
Παράδεισον, διήνοιξας οὐ κάμει πολίτην, ταῖς
εὐχαῖς σου ἀνάδειξον.

Διάσωσον τοὺς ὑμνητάς σου Εὐθύμιε θεοφόρε,
ἀπὸ κινδύνων δεινῶν καὶ κακώσεων, ταῖς πρὸς
τὸν Κτίστην πρεσβεαῖς σου εὐπροσδέκτοις.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενίᾳ πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Πρεσβεῖα θερμή.

Πρεσβεῖα τῇ σῇ, Εὐθύμιε μακάριε, ἡμᾶς τοὺς
πιστῶς ὑμνοῦντάς σε διάσωσον, συμφορῶν καὶ
θλίψεων, καὶ παντοίων ἄλλων κακώσεων. Τῇ
γὰρ ὁσία Πάτερ σου ζωῇ, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν ἐδόξασας.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Χαμερπὲς ἔχων φρόνημα, ἐν τῇ γῇ τρισμάκαρ
δεινῶς καθέλκομαι, ἀλλὰ σὺ σὺν με
ἀνάστησον, ταῖς ἀγίαις εὐχαῖς σου Εὐθύμιε.

Τῆς ψυχῆς κατεργύωσα, τὸν λευκόχρουν
πάτερ χιτῶνα πταίσμασι, ἀλλὰ σὺ αὐτὸν
Εὐθύμιε, τῇ ἀγία σου χάριτι κάθαρον.

Τὴν εἰρήνην σου δώρησον, ὦ Χριστέ τῷ κόσμῳ
σεπταῖς δεήσεσι, Εὐθυμίου τοῦ Θεόφρονος, τοῦ
ψυχῇ ὀλικῇ σε ποθήσαντος.

Θεοτοκίον.

Νοσημάτων καὶ θλίψεων, ῥῦσαι τοὺς οἰκέτας
σου Μητροπάρθενε, τοὺς κυρίως Θεοτόκον σὲ
ἀννυνοῦντας ἀεὶ καὶ γεραίροντας.

Ωιδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Στήριξον ἡμᾶς, τῶν εὐχῶν σου τῷ στηρίγματι,
τοῦ ἐχθροῦ γὰρ τοῦ δεινοῦ ταῖς προσβολαῖς,
παμμακάριστε Εὐθύμιε κλονούμεθα.

Θλίψις με δεινὴ, περιέσχε ὦ Εὐθύμιε, ἦν
ἐκδίωξον ταῖς θείαις σου λιταῖς, συμπαθείας
γὰρ ὑπάρχεις μάκαρ ἔμπλεως.

Δάκρυα Χριστέ, μετανοίας δὸς τῷ δούλῳ σου,
ίκεσίαις Εὐθυμίου τοῦ σοφοῦ, τοῦ ἐν γῇ
ἀσκητικῶς σε μεγαλύναντος.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με Ἀγνή, ἐκ παντοίων περιστάσεων,
τὸν Σωτῆρα γὰρ ἐκύησας Χριστόν,
ἀπειράνδρως καὶ ἀφράστως Μητροπάρθενε.

Ωιδὴ στ΄. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Δεσμοῖς με τῆς ἁμαρτίας ἔδησεν, ὁ ἐχθρὸς ὁ
παλαμναῖος δολίως, καὶ ἐν εἰρκτῇ παναθλία
κρατοῦμαι, ἦν τοῖς ἐμοῖς κατεσκεύασα
πταίσμασι, σπεῦσον οὖν πάτερ καὶ γενοῦ,
λυτρωτῆς μου ταῖς θείαις πρεσβείαις σου.

Ἀνῆλθες τῶν ἀρετῶν τῇ κλίμακι, πρὸς
οὐράνιον Εὐθύμιε ὕψος, ἔνθα Χριστὸς τῷ
στεφάνῳ τῆς νίκης, τὴν κεφαλὴν σου ἐνδόξως
κατέστεψεν, ὅθεν στεφάνωσον ἡμᾶς, ἀρετῶν
τῷ στεφάνῳ πρεσβείαις σου.

Ὁ τόκος σου εὐθυμίας πρόξενος, τοῖς γονεῦσί
σου ἐγένετο πάτερ, ὅθεν λιταῖς σου Εὐθύμιε
θείαις, τῆς ἐν Χριστῷ εὐθυμίας με πλήρωσον,
ἵνα αὐτὸν δοξολογῶ καὶ γεραίρω τὰ ξένα σου
τρόπαια.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα τὸν τῆς εἰρήνης πρύτανιν, σοὶ
προσφεύγω Μαριάμ ἀνακράζων, τὸ τῶν
πολέμων Θεόνυμφε νέφος τὰς τῶν ἀνθρώπων
καρδίας ἐκάλυψεν, ὁ τῆς σῆς χάριτος φωτί,
ίκετεύω Παρθένε διάλυσον.

Διάσωσον τοὺς ὑμνητὰς Εὐθύμιε Θεοφόρε,
ἀπὸ κινδύνων δεινῶν καὶ κακώσεων, ταῖς πρὸς
τὸν Κτίστην πρεσβείαις σου εὐπροσδέκτοις.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον
ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν
τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν
παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Καταλιπὼν τὰ ἐν κόσμῳ ὡς πάνσοφος,
ὑπερκοσμίων χαρίτων ἡξίωσαι, διό σε
τρισμακάρ Εὐθύμιε, ἀνευφημοῦμεν καὶ πόθῳ
κραυγάζομεν, ιλέωσαι πάτερ τὸν Κύριον.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς
ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ια΄ 27-30).
(Ζῆτε τῇ Ε΄ Δεκεμβρίῳ, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Πάντα
μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς
ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν
πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν
βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με
πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ
ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ'
ὕμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ

ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν
ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς
καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἑμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἑμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ὁλην ἀποθέμενος, τὴν κοσμικὴν
πραγματείαν, ὡς ἐχέφρων Ὅσιε, τοῦ Χριστοῦ
τοῖς ἵχνεσι, ἠκολούθησας καὶ καλῶς ᾤδυσσας,
τὴν εὐθειᾶν τρίβον, δι' ἧλθες πρὸς τὴν
ἄφθαρτον πόλιν Εὐθύμιε, ἔνθα τῶν σῶν
πόνων ἀπέλαβες τὰ γέρα καὶ ἠρίθμησαι, τοῖς
τῶν Ἀσωμάτων στρατεύμασι. Ὅθεν τοὺς
τελοῦντας, τὴν μνήμην σου τὴν πάντιμον
πιστῶς, ταῖς ἱεραῖς σου δεήσεσι, τῷ Χριστῷ
προσάγαγε.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

**Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ
Κανόνος.**

Ωιδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀθυμίας με πάτερ, περιέχει ἡ ζάλη, θεῖε
Εὐθύμιε, ἦν θείαις σου πρεσβείαις, ἐκδίωξον ἐν
τάχει, ἀπ' ἐμοῦ τοῦ οἰκέτου σου, τῆς εὐθυμίας
γὰρ σύ, ἐπώνυμος ὑπάρχεις.

Ἀμαράντινον στέφος, τῇ σεπτῇ κορυφῇ σου,
Χριστὸς ἐπέθηκε, βραβεύσας σου τοὺς πόνους
οὓς δι' αὐτὸν ἀνδρείως ἐν ἀσκήσει ὑπήνεγκας.
Αὐτὸν οὖν πάτερ ἀεὶ, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

Νοσημάτων ποικίλων, συμπτωμάτων
παντοίων, καὶ πάσης θλίψεως, ἀπάλλαξον

τοὺς πίστει, τιμῶντάς σε βαθεῖα, καὶ βοῶντας
τῷ Κτίσαντι· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀειπάρθενε Κόρη, γηγενῶν προστασία, ἡ
ἀκαταίσχυντος, ἐν βίου τῇ πορείᾳ, καμὲ τὸν
σὸν οἰκέτην, ἱκετεύω προστατεύσον, ἐξ
ὀρατῶν τε ἐχθρῶν, καὶ ἀοράτων ἅμα.

Ωιδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Κατανοήσας, τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων, τὸ
ἐπικηρον Εὐθύμιε θεόοφρον, ἔσπευσας
συνάψαι σαυτὸν Χριστῷ προθύμως.

Τὰς ἀλγηδόνας, τῆς παναθλίας ψυχῆς μου, τῇ
βοτάνῃ τῶν ἀγίων εὐχῶν σου, ἴασαι καὶ
σῶσον, Εὐθύμιε τρισμάκαρ.

Τῇ συντονίᾳ, τῶν ἐναρέτων σου τρόπων,
εὐηρέστησας Εὐθύμιε τὸν Κτίστην, ὃν ὡς
παρόρησίαν πλουτῶν ἀεὶ δυσώπει.

Θεοτοκίον.

Νοός μου Κόρη, τὴν χαλεπὴν σκοτομήνην,
διασκέδασον τῇ σῇ ἀγλαΐᾳ, ἡ τὸ φῶς τοῦ
κόσμου, τεκοῦσα ἀπειράνδρως.

Ωιδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Τοὺς πίστει εὐφημοῦντας, σὲ ψαλμοῖς καὶ
ὑμνοῖς, τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας ἀξιώσον, ὁ τῆς
ἐρήμου πολίτης, θεῖε Εὐθύμιε.

Ἰσχὺν Χριστὲ παράσχου, ἡμῖν τοῖς παναθλίως,
πολεμουμένοις κακίᾳ τοῦ δράκοντος, τοῦ
Εὐθυμίου πρεσβείαις, τοῦ σοῦ θεράποντος.

Νοσοῦντα με κατ' ἄμφω, Ὅσιε Κυρίου, τῆς
θεραπείας ἀξιώσον δέομαι, σὺ ἱατρὸς γὰρ
ὑπάρχεις πάντων πανάριστος.

Ὁ Ὅσιος Κυρίου, ὁ δεδοξασμένος, ἃς σοὶ
αἰτήσεις προσήνεγκον πλήρωσον, καὶ τῶν τῆς
γῆς φθειρομένων δεῖξον ἀνώτερον.

Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη, Ἀχραντε Μαρία, ὃν ἀπειράνδρως ἐκύησας Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, οἷα φιλεύσπλαγχνος.

Ἄξιόν ἐστι... **καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια·**

Χαίροις μοναζόντων ἢ καλλονῇ, ἀσκητῶν ἢ δόξᾳ, καὶ Ὀσίων ἢ χαρμονῇ, χαίροις ἐκκλησίας, Χριστοῦ τὸ θεῖον κλέος, σὲ οὖν ἀνευφημοῦμεν, πάτερ Εὐθύμιε.

Χριστοῦ τῷ θελήματι νουνεχῶς, ὑπέικων θεόφρον, κόσμου ἔλιπες τὰ τερπνά, καὶ τὴν τεθλιμμένην ἐβάδισας πορείαν καρτερικῶς ἐν κόσμῳ, θεῖε Εὐθύμιε.

Ἐκ τῆς Ἀρμενίας ὥσπερ ἀστήρ, ἐξήστραψας πάτερ, καὶ ἀκτίσι σῶν ἀρετῶν, τῶν φαινοτάτων, τὴν Οἰκουμένην πᾶσαν, λαμπρῶς καταφωτίζεις, θεῖε Εὐθύμιε.

Δάκρυσι, νηστείαις καὶ προσευχαῖς, Ὅσιε καθάρας φιλοπόνως τὴν σὴν ψυχὴν, οἶκος λαμπρὸς ὠφθης Τριάδος τῆς Ἁγίας, διὸ σε ἀνυμνοῦμεν, πάτερ Εὐθύμιε.

Τῆς σαρκὸς τὸ βρῖθος ἀσκητικῶς, Ὅσιε λεπτύνας ἀνεπτέρωσας σὴν ψυχὴν, πρὸς τῆς ἀπαθείας, Εὐθύμιε τὸ ὕψος, διὸ θείων χαρίτων, ἐδείχθης τέμενος.

Σαυτὸν καθοπλίσας τῇ τοῦ Σταυροῦ, σοφὲ παντευχία, ὡς ἐχέφρων καὶ νουνεχής, φοβερὸς ἐφάνης, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις, Εὐθύμιε θεόφρον, οὓς καὶ ἐτρόπωσας.

Εὐθύμιε, κλέος τῶν ἀσκητῶν, καὶ Ἀνδρέα πάτερ, ὁ τῆς Κρήτης θεῖος ποιμὴν, σὺν τῷ Ἰωάννῃ τῷ Βαπτιστῇ, ἀπαύστως Χριστὸν ὑπὲρ τοῦ κόσμου καθικετεύετε.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Προδόρμε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ´. Θείας πίστεως.

Θεῖα χάριτι ἡγλαϊσμένος, θεῖον ἤνυσας ἐν κόσμῳ βίον, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος Εὐθύμιε, τῆς κοσμικῆς ἐκφυγῶν γὰρ συγχύσεως, ἀσκητικῶς τὸν ἐχθρὸν κατεπάλαισας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐκτενὴς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἕξῃς·

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Κόσμου τὰ ἡδέα καὶ τερπνά, ἔλιπες Χριστὸν ἀγαπήσας, τελειωτάτῳ νοῷ, χαίρων δὲ κατώκησας, ἐν τῇ ἐρήμῳ σοφέ, ἔνθα θείοις παλαίσμασι, καὶ πόνοις ἀτρύτοις, ἀνδρικῶς ἐνίκησας, τὸν πολυμήχανον. Ὅθεν τῆς αὐτοῦ κακουργίας, λύτρωσαι ἡμᾶς εὐχαῖς σου, Ὅσιε Εὐθύμιε μακάριε.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Δίστιχον.

Πρόσδεξαι Εὐθύμιε τὰς ἱκεσίας
ἀς Κωνσταντῖνός σοι ὕφανεν πίστει.